

Evin salonunda masanın arkasında Eda Soylu'nun "Yaralı Anılar" isimli fotoğraf serisi yer alıyor. Evlerinde Oddviz, Gökçen Ataman, Esra Karaduman, Furkan Temel, Hüseyin Aksoy gibi sanatçıların eserleri yer alıyor.

DİNGİN&HUZURLU

Sanatçı Eda Soylu ve müzisyen eşi Barış Baykan, iki eski Modalı olarak, geçmişte komşu, bugün ise birleştirdikleri evlerinde iki yaratıcı ruh şeklinde, denize, yeşile, mahalle dinamiğine dahil olup, motive oldukları, dingin ve huzurlu bir yaşam kurgulamış.

Yapım Gözde Ulusoy Fotoğraflar Burak Teoman

Orta sehpanın üzerindeki vazo dekoratif obje Kopenhag'ta Helle Mardahl markasından alınmış.

Moda'da, iki yaratıcı ruhun beraber mahalle kültürüne olan bağlılıklarını tam anlamıyla deneyimledikleri, hem evlerinde, hem de evleriyle karşılıklı sokakta yer alan atölyelerinde sürdürdükleri, keyifli, dingin yaşantılarına konuk oluyoruz. İki yıl önce tanışan ve yaklaşık altı ay önce evlenen çift, karşılıklı sokaklarda komşu olarak ayrı ayrı yaşadıkları her iki evi de tutmuş ve birini yaşadıkları ev, diğerini ortak atölyeleri olarak birleştirmişler. Çocukluğundan beri Moda'da yaşayan Eda Soylu'nun anneannesinden kendisine yadigar kalan evin hikayesini konuşmaya başladığımızda; "Bu ev anneannemin eviydi ve aile evimizde Moda'da olup bu eve çok yakındı. Tüm çocukluğum burada geçti

Müzisyen ve prodüktör Barış Baykan ve sanatçı Eda Soylu

ve anneannem de gelecek planlarını hep benim bu evde yaşama fikrim üzerine kurgulamış. 2017 yılında anneannemi kaybettik ve onun da hayal ettiği gibi ben bu eve yerleştim. Benim ruhumun doyması için bu evin sunduklarına ihtiyacım olduğunu ve denize, yeşile bakan pencereleriyle günlük ihtiyacım olan motivasyonu bu evde alabileceğime inanıyordum. Düşündükleri çok doğruymuş, bu evde kendimle bağ kurabiliyorum ve sunduklarını alabiliyorum gerçekten." diye anlatmaya başlıyor. O tarihte henüz eşiyle tanışmadığı için evi kendine göre yenileyen ve düzenleyen Eda Soylu, 2022 yılında eşiyle tanışmış ve karşı sokakta oturan eşinin evi her ikisinin ortak atölyesine, burası da ortak evlerine dönüşmüş. "İlk tanıştığımız günden beri hikayemizin hissi belliydi, o yüzden Barış'ın evinde neresi benim atölyeme dönüşür diye görür görmez kurgulamaya başladım ve ikimizde birbirimizle konuşmadan aynı şeyleri düşünmüştük zaten." Moda'nın eski ve mimari açıdan kıymetli apartmanlarından birinde yer alan, geniş salonu ve manzaraya açılan

balkonu ve üç odalı evin geçmişte dekorasyon düzeni daha feminen bir etkiye sahipmiş ve Eda Soylu'nun anneannesinden kalan eşyalar varken, eşiyle birlikte yaşamaya başladıklarında bu dili biraz daha dengelemek adına değişikliklere gitmişler ve daha nötr ortak bir dilde buluşmuşlar.

Ferda Art Platform'un temsiliyetinde sanat kariyerini sürdüren Eda Soylu, kendi üretimlerinin yanı sıra yaşam alanında onu besleyecek ve aidiyet hissinin güçlendirecek eserlere de yer vermenin kıymetine inanıyor. Prodüktör ve müzisyen olan eşi Barış Baykan'la evde yer alan eserler üzerine konuştuğumuzda; "Benim evdeki sanat eseri seçimlerine hiç müdahalem olmadı. Fakat çok daha minimal yaşayan biriyken, sanat eserleriyle şekillenen bir evde olmak beni iyi anlamda çok etkiledi. Biraz da Eda'nın düşünce akışının nasıl işlediğini yansıttığını düşünüyorum; hem kendi çalışmalarında, hem de seçtiği eserlerde üzerine düşündüğü konuları başka bakış açılarından görmemi sağlıyor." diye bahsediyor. Evinde, salonunu merkez-

Evin girişinde Gökçen Ataman'ın yerleştirmesi karşılamayı yapıyor. "Kendime bir dünya yaratmayı, barındığım alanın ruhuma iyi gelen bir yer olmasını sağlamayı önemsiyorum." diyen Eda Soylu, hem kendi eserlerine, hem de etkilendiği sanatçıların eserlerine evinde yer veriyor.

leyen kendi fotoğraf serisi olan "Yaralı Anlar"ın yanı sıra Oddviz, Gökçen Ataman, Esra Karaduman, Furkan Temel, Hüseyin Aksoy gibi sanatçıların eserleri yer alıyor. Her biriyle özel bir bağ kurarak evinde yerini bulan işler üzerinden bir sanatçı gözüyle, sanat eseri edinme ve hayatına katma üzerine kendisiyle konuştuğumuzda eserlerin her biriyle ayrı ayrı kurduğu etkileşimi anlatıyor Eda; "Kendi alanım olunca minik minik eser almaya başladım. Oddviz'in "Kadıköy" isimli eseri, semtin bir envanteri ve buranın renklerini, grafitilerini, Bahariye'nin yuvarlak topları, her şeyiyle semte ait. Girişe yerleştirdiğim Gökçe Ataman'ın eserine, sergisinde

gördüğüm an vurulmuştum. Tekinsiz ve düzensiz şehir yapılanmasını refere eden, seloteyle yapıştırarak yaptığı evleri, deprem şehrinde yaşarken bu denli derme-çatma olma durumumuzdan dolayı beni etkiledi ve evimin girişini klasik bir giriş gibi değil; bu eserle yapmak benim için çok anlamlı oldu. Furkan Temel'in Mixer'de karşıma çıkan fotoğrafı, Güneydoğu'da bombalanan bir evin oturma odasından bir an ve çok şairane bir fotoğraf, kendi yaşam alanlarımızla olan zıtlığı beni çok etkilemişti. Yatak odamda asılı olan Hüseyin Aksoy'un işlerine çok hayranım. Bana bir zamanlar oradaymışım gibi hissettiriyor, içinde gerçekten kayboluyorum. Salonda yer

alan Esra Karaduman'ın çizimlerinden ilk gördüğüm an çok etkilenmişim. Bir ortak noktamız olduğunu bilmiyordum. Sonradan öğrendim, Metin Altıok'un şiirleri üzerinden bu eserleri ürettiği bir dönemiymiş ve benimde yolum bu şekilde başlamıştı. Geçmişte kendi eserlerimi eve asmıyordum ama atölyemle evimi ayırdıktan sonra alanımın genişlemesiyle beraber kendi işlerimden de feyz almaya alanım açıldı." diyor ve aslında kendi ruhuna iyi gelen alanlar yaratmanın ona iyi geldiğinden bahsediyor.

Ayrı ayrı uzun yıllar Moda'da da yaşayan çiftle, mahalle kültürünün kendi dinamiklerine nasıl etkisi olduğundan bahsederken, Eda Soylu, Amerika'da

"Evin eski düzeninde daha feminen bir his vardı. Barış taşınırken evi biraz daha değiştirdik ve feminen-maskülen dengesini kuran, nötr bir dile dönüştürdük onun eşyalarıyla beraber. Aslında zamanla daha olgun bir eve dönüştü, yaşamla paralel akarak değişti." **Eda Soylu**

Mutfakını da yenileyen ve anneannesinden kalan bir koltuğu burada hatıra olarak tutan Eda Soylu, eşinin kahve merakının bir artısı olarak, sabahları kahve kokusuna uyanmanın keyfini yaşadığını söylüyor.

Yatak odasındaki eserler Hüseyin Aksoy imzası taşıyor.

“Evdeki sanat eseri seçimlerinin Eda’nın düşünce akışının nasıl işlediğini yansıttığını düşünüyorum; hem kendi çalışmalarında, hem de seçtiği eserlerde üzerine düşündüğü konuları başka bakış açılarından görmemi sağlıyor.” **Bariş Baykan**

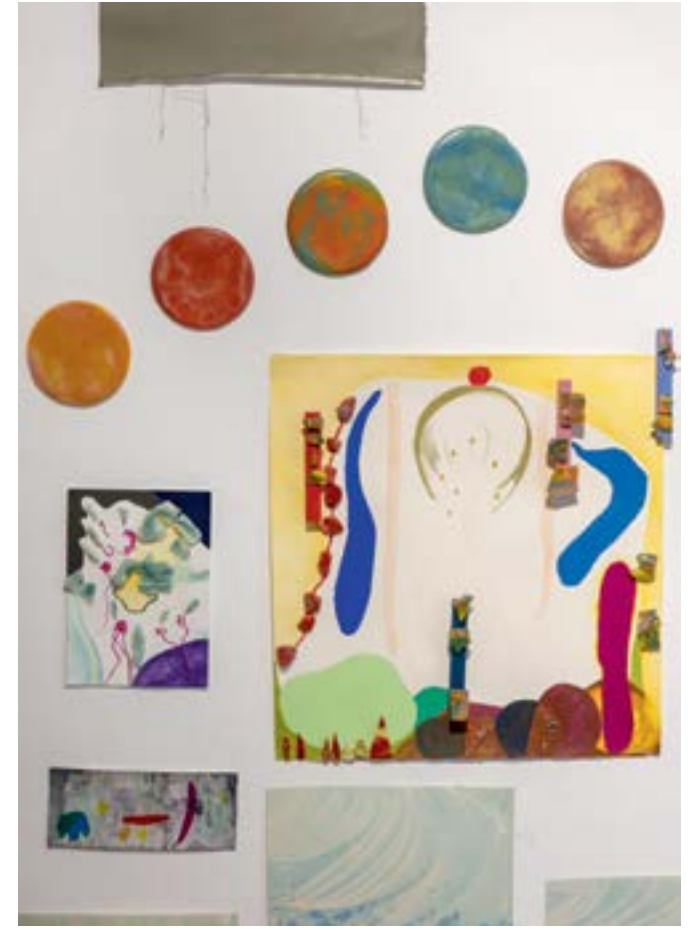

eğitimini bitirdiği anda Türkiye’ye dönme sebebinin gerçekten bu tanışık olma hali, aidiyet hissi olduğunu söylüyor. “Ben aşırı mahalleci bir insanım, Amerika’da Üniversite’den mezun olduktan sonra dönme sebebim buradaki esnaf etkileşimini aramam oldu. Tıkan- dığımda bir çay için çiçekçiye, bakkala gidebiliyorum ve tekrar işime dönebili- yorum. Bu mahallecilik kültürü aslında benim baz aldığım bir kavram, müm- künse kaybetmek istemediğim bir kon- for. Aynı yüzleri görmek, çocuklarının büyüdüğünü izlemek bana çok bütün- leyici geliyor.” Eşi Barış ise, Alsancak’ta alışık olduğu mahalle dinamiğinin Moda’da karşısına çıktığını ve Eda’yla beraber iyice pekiştğini söylüyor. Ba- rış; “Ben İzmir’liyim. İstanbul’da Koç Üniversitesi’nde okudum ve hep Avru-

pa yakasındaydım. Yakın bir arkadaşım hep Kadıköy ve Moda’dan bahsederdi ve üniversite son sınıfta Moda’ya geldi- ğimde kendi Alsancak’taki mahallemin hissini yakaladım. Stüdyo ararken, önce Bahariye’de stüdyomuzu tuttuk ve sonra Moda’daki ev-atölyemin olduğu sokağa taşındım ve sonsuza dek burada yaşabi- lirim diye düşünüyordum. Sonra zaten Eda ile tanışınca tamamen burada kök- lendim.” diye bahsediyor.

Moda’nın kalbinde, hem deniz man- zarasının karşısında, hem balkonlarına uzanan ağaçların yeşillerinin içerisinde, kendilerine sayfiye hayatının huzurunu hissettiren bir yaşam kurgulayan çift, karşı sokaklarındaki atölyelerinde de müzik ve sanat çalışmalarını sürdürüp, kendileri için en besleyici ve konforlu dinamiği kurgulamayı başarmış. ■

“Benim evimdeki atölyemi onun evine taşıdık, onun atölyesi yerinde kaldı. Böylece bir ev ve bir atölye olarak yeni düzenimizi, hali hazırdaki evlerimizden çıkmadan kurmuş olduk.” **Eda Soylu**

Eda Soylu; “Eserlerimi kendi evimden çıkartıp, buraya taşıdığımda, hem sergileme, hem çalışma alanımı ayırıp, genişletmiş oldum. Bu şekilde atölyem yolculuğumu görebileceğim bir alana dönüştü.”

